

Løse sine andre Opgaver, der ere lige saa vigtige som den at forsvare Kjøbenhavn, nemlig at bidrage til at vedligeholde Forbindelsen mellem Landsdelene og til i Forbindelse med Hæren at imødegaa en fjendtlig Landgang.

L. Larsen: Jeg finder mig foranlediget til at tage Ordet for i al Korthed at motivere min Afstemning i denne Sag, idet jeg ikke her er i Stand til at kunne stemme sammen med dem, jeg ellers i Almindelighed pleier at stemme sammen med. Jeg kan nemlig ikke gaa med det ærede Mindretal i de Forslag, det har stillet, navnlig af den Grund, at jeg med den bedste Villie ikke er i Stand til at se, at det er heldigt, at stille Kjøbenhavns Befæstning i Forgrunden af vort Forsvarsøvesen. Jeg har tænkt meget derover, men til Trods for de Grunde og Oplysninger, som ere fremkomne, er jeg dog ikke i Stand til at kunne indse, at det vil være det Heldigste. Skjøndt jeg har megen Afgjælse for den Sagindskab, hvoraf det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) er i Besiddelse, kan jeg dog ikke fatte, hvorledes det skulde være muligt at kunne forsvare Kjøbenhavn med nogen Kraft, saaledes at vor Tilværelse der ved kunde blive betydelig forlænget, naar en fjendtlig Arme paa 10,000 Mand eller saa omtrent havde faaet fast Fod paa Sjælland. Naar Kjøbenhavn skal befæstes, er det naturligt, at den maa befæstes til Gavn, saaledes at den kan siges at være en fuldstændig Befæstning, thi den halve Befæstning, som Noget tilraade, og som mere er at betragte som en Slags Reduite, tror jeg er fuldstændig forkastelig. Skal det være Noget, maa det være et fuldt ud befæstet Kjøbenhavn. Der kan ganske vist være en vis Tilbøjelighed til at gaa ind paa selve denne Tanke, thi derved vil man jo et Tilflugtssted; men man kunde da let komme til at dysse sig i Svøn igjen og komme til at betragte Kjøbenhavn paa samme Maade, som vi desværre tidligere betragtede Dannevirke. Vi kunde da let — som det er gjort gjældende af en af mine Kaldsæller — atter komme til at gjøre os nye Forhaabninger, og til at faae nye Stuffer. Selv om vi nu imidlertid vilde antage, at det alligevel var det Bedste, kunde jeg dog ikke gaa med, alene af den Grund, at jeg slet ikke tror, det kan lade sig gjøre. Naar man ser hen til, hvorledes vor politiske, militære og finansielle Stilling for Dieblirket er, tror jeg, at Kjøbenhavns fuldstændige Befæstning er en Umulighed, hvor meget der end bliver appelleret til Bælgerfolkets Patriotisme. Jeg kan ikke her undlade at indskyde den Bemærkning, at det er sørgeligt, at der fra visse Sider og visse Kredse stadig bliver anket over Mangel paa virkelig Patriotisme hos Bælgerne. Hvor meget man end vil tage Hensyn til en saadan Appel, tror jeg dog, at den danske Bælgerbefolkning i sin store Helhed,

saaledes som Forholdene for Tiden ere, aldrig vil gaa ind derpaa. Selv om vi fik nok saa mange Oplysninger, har jeg taalt Troen paa, at Flertallet her i Salen skulde vende tilbage som et Mindretal. Jeg tror ikke, at den Betragtning vilde slaa an hos Bælgerne, at de skulde vælge en konservativ Repræsentant, fordi den tidligere Repræsentant ikke vilde stemme for disse Forslag, og saaledes som vor Forsætning nu er, er det jo en Selvfølge, at Kjøbenhavns Befæstning vil blive en Umulighed, naar Flertallet her i Thinget ikke vil være med til at bevilge Pengene dertil. Jeg hører til dem, som ville gaa meget vidt, og som endog ville gjøre store Offre, idet jeg tror, at Landet er i Stand til at kunne bære dem, men dette tror jeg dog vilde overstige vore Kræfter, saaledes at det næsten ikke vilde blive muligt at skaffe de Penge tilveie, som vilde gaa med her, naar det skulde blive en virkelig Fæstning. Jeg tror heller ikke, at det i den Tid, der er Tale om, vil være muligt at skaffe den fornødne Arbeidskraft tilveie, men det Allervigtigste for mig, Sovedmomentet i min Betragtning, er, at vi dog ikke ere i Stand til at forsvare en saadan Fæstning. Na, maatte kunne vi forsvare den en Dag eller to eller nogle saa Dage, men vi ere ikke i Stand til at forsvare den med Haab om deroed at opretholde vor Selvstændighed. Derfor staar Sagen for mig saaledes, at vi maa benytte de naturlige Fordele, vi have i vore lave og grunde Kyster, idet der for de 10 eller 15,000 Mand, som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) nævnte, vil være en større Chance for at kunne gjøre Fjenden kraftig Modstand, saa længe han ikke har faaet fast Fod paa Sjælland. For mig staar det nemlig saaledes, at vi maa anstrenge os og gjøre vort Yderste for at forhindre Fjenden i at faae fast Fod paa Sjælland ved at gjøre Landgang der. Saa længe vi have fast Fod paa Sjælland og Fjenden ikke, ere vi ham nemlig i en vis Henseende overlegne, thi der er altid forbunden nogen Fare ved at gjøre et saadant Landgangsforlæg, som her er Tale om. Der er derved mange Betragtninger, som man maa tage Hensyn til, saasom Veirforholdene og et og andet Uheld, der kan indtræffe. Dertil kommer, at det at føre en så langt overlegen Armee over Havet er forbunden med saa store Vanskeligheder, at der dog altid er noget Haab for os om at afflaa et saadant Landgangsforlæg, naar vi ville anvende vore Kræfter paa dette Omraade, og jeg skulde gjerne være med til at gjøre meget betydelige Offre i saa Henseende. Dernæst tror jeg, det er en vigtig Tanke — jeg vil ikke bruge noget stærkt Udtryk, men jeg tror dog, det smager lidt af Kaffelovns-patriotismen — ikke at ville forsvare Danmark's største Landsdel. Jeg finder ikke Patriotisme nok i den Betragtning, at vi aldeles skulle opgive at forsvare Sjælland. Jeg mener, at vi skulle vise en eventuel Fjende i Sjælland, at han er kommen paa